

1. STUDIJA

„DAN OSVETE“

Njegovo Proročansko Spominjanje—Vrijeme je Blizu—Cilj ovog Sveska—Općenita Zapažanja

“Jer je dan osvete u mojem srcu, i došla je godina mog otkupljenika.” “Jer je to dan GOSPODINOVE odmazde i godina naplate za prijemor sionski.” (Iza. 63:4; 34:8)

TAKO prorok Izaija ukazuje na to razdoblje koje Danijel (12:1) opisuje kao “doba tjeskobe, kakva ne bijaše otkada je naroda”; o kojemu Malahija (4:1) kaže, “Jer evo, dolazi dan koji će kao peč gorjeti; i svi oholi, jest, i svi oni koji zlo čine, bit će strnjika”; dok Apostol Jakov (5:1-6) kaže da će bogataši ridati i plakati zbog nevolja koje će doći na njih; dan kojeg Joel (2:2) opisuje kao dan oblaka i mrkle tmine; za kojega Amos (5:20) kaže da je “tama a ne svjetlo, i to silna tama, bez ikakva sjaja u njemu”; i na kojega Gospodin ukazuje (Mat. 24:21,22) kao na vrijeme “velike tjeskobe,” toliko pogubne u svom karakteru, da ako ne bi bila skraćena, nijedno tijelo ne bi preživjelo njena pustošenja.

Da je mračan i taman dan kojeg su proroci tako opisali dan suda za čovječanstvo društveno i nacionalno—dan nacionalne odmazde—je jasno iz mnogih biblijskih tekstova. Međutim zapažajući te tekstove, neka čitatelj ima na umu razliku između

nacionalnog suđenja i pojedinačnog suđenja. Iako je nacija sastavljena od pojedinaca, i pojedinci su uglavnom odgovorni za pravac kojim nacije idu, i moraju i uvelike i trpe nevolje koje ih snalaze, ipak, suđenje svijetu kao pojedincima biti će drugačije od suđenja njima kao nacijama.

Dan pojedinačnog suđenja svijetu biti će Milenijsko doba, kao što je već pokazano.* Tada će, pod povoljnim okolnostima Novog Saveza, i datom jasnijom spoznajom istine, i svakom mogućom pomoći i poticajem na pravednost, svi ljudi pojedinačno, a ne kolektivno kao nacije i druge društvene organizacije, biti na suđenju za vječni život. Sud nacijama, koji je sada pokrenut, je sud ljudima u njihovim kolektivnim (vjerskim i građanskim) kapacitetima. Građanske institucije svijeta imale su dugi rok moći; i sada, kada se “Vremena Neznabožaca” približavaju kraju, oni moraju položiti svoje račune. I Gospodinov sud, izražen unaprijed preko proroka, je da se nitko od njih neće naći dostojnim obnove tog roka ili produženja života. Odluka je da će vlast biti uzeta od njih, i da će onaj koji ima pravo preuzeti Kraljevstvo, i nacije će mu biti dane kao nasljedstvo. (Ezek. 21:27; Dan. 7:27; Ps. 2:8; Otkr. 2:26,27)

Čujte riječ Gospodinovu nacijama sakupljenima pred njim za sud: “Pristupite, narodi, da čujete; i poslušajte, narode: neka čuje zemlja i sve što je na njoj, svijet i sve ono što od njega dolazi. Jer srdžba GOSPODINOVA je na svim narodima i bijes njegov na svim njihovim vojskama.” “GOSPODIN je...kralj vječni: od njegova gnjeva zemlja će drhtati, a narodi neće moći podnijeti njegovu srdžbu.” “Tutnjava će se čuti sve do krajeva

---

*Prvi Svezak, Pogl. 8

zemlje; jer GOSPODIN ima spor s narodima...Ovako govori GOSPODIN nad vojskama: Evo, zlo će ići od naroda do naroda i velik će se vior [snažna i komplicirana nevolja i metež] podići s krajeva zemlje. Pobijenih od GOSPODINA toga će dana biti s jednoga kraja zemlje do drugoga kraja zemlje.” Zato čekajte na mene, govori GOSPODIN, do dana kada ustanem na plijen; jer moja odluka je da okupim narode, da saberem kraljevstva, da izlijem na njih svoj gnjev, svu svoju žestoku srdžbu: jer svu će zemlju [sadašnji društveni poredak] proždrijeti oganj moje ljubomore. Jer tada [nakon toga] ću ljudima dati čisti jezik da mogu zazivati ime GOSPODINOVO, da mu jednodušno služe.” (Iza. 34:1,2; Jer. 10:10; 25:31-33; Sef. 3:8,9; Luka 21:25)

Mi smo već pokazali* da je blizu vrijeme, i da se događaji Jehovinog dana već nakupljaju posvud oko nas. Potrebno je još nekoliko godina da nužno sazriju elementi koji sada djeluju u pravcu prorečene nevolje; i, u skladu sa sigurnom proročkom riječi, sadašnji će naraštaj svjedočiti strašnoj krizi i proći kroz odlučujući sukob.

Nije naša namjera, dok skrećemo pažnju na tu temu, pobuditi puku senzaciju, ili nastojati zadovoljiti puku znatiželju. Niti se nadamo proizvesti da pokora u srcima ljudi napravi promjenu u sadašnjem građanskom, političkom i vjerskom društvenom uređenju, i da se time spriječi predstojeća nesreća. Približavajuća nevolja je neizbježna: moćni su uzroci sada na djelu, i nikakva ljudska moć nije u stanju ograničiti njihovo djelovanje i napredak prema izvjesnom kraju: učinci moraju uslijediti kao što je Gospodin

---

*Drugi Svezak

predvidio i prorokao. Nijedna ruka osim Božje ne može zaustaviti sadašnji tijek događaja; i njegova ruka to neće učiniti sve dok gorka iskustva tog sukoba ne ostave pečat njihove pouke na srcima ljudi.

Prema tome glavni cilj ovog sveska, nije da prosvjetli svijet, koji može cijeniti jedino logiku događaja i ne imati ništa drugo; nego da upozori, unaprijed pripremi, utješi, ohrabri i ojača “kućanstvo vjere,” tako da ne bi bili obeshrabreni, nego bili u potpunom skladu i slaganju čak i sa najtežim mjerama božanske stege u odgajanju svijeta, videći vjerom slavni ishod u dragocjenim plodovima pravednosti i trajnog mira.

Dan osvete prirodno stoji povezan sa dobronamjernim ciljem njegovog božanskog dopuštenja, koji je svrgnuće cijelog sadašnjeg poretka stvari, u pripremi trajne uspostave Kraljevstva Božjeg na zemlji, pod Kristom, Knezom Mira.

Prorok Izaija (63:1-6), zauzimajući svoje stanovište na kraju žetve Evandeoskog doba, gleda moćnog Osvajača, slavnog u njegovoj odjeći (zaogrnutog sa autoritetom i moći), kako se kreće pobjeđujući sve svoje neprijatelje, čijom krvlju su zamrljane njegove haljine. On se raspituje tko je taj predivni stranac, govoreći, “Tko je taj koji dolazi iz Edoma, s haljama obojenim iz Bosre? Onaj koji veličanstven u svojoj opravi korača u veličini snage svoje?”

Sjetimo se da je Edom bilo ime dano Ezavu, Jakovljevu bratu blizancu, nakon što je prodao svoje pravo prvenštva. (1. Moj. 25:30-34) Ime je naknadno također bilo dano narodu koji je potekao od njega i zemlji u koju su se naselili. (Vidi 1. Moj. 25:30; 36:1; 4. Moj. 20:18,20,21; Jer. 49:17) Stoga je ime Edom, prikladan naziv klase, koja je u ovom dobu slično tome

prodala njihovo prvorodstvo; i to isto za nešto neznatno kao što je bila hrpa variva koja je utjecala na Ezava. To ime je toliko često korišteno od proroka u odnosu na tu veliku grupu Kršćana koju se ponekada naziva “Kršćanskim Svijetom, “ i “Kršćanstvom” (naime, Kristovim Kraljevstvom), koje će nazive misaoni odmah prepoznati kao krive nazive, izdajući veliki nedostatak razumijevanja pravog cilja i karaktera Kristovog Kraljevstva, i također određenog vremena i načina njegove uspostave. To su jednostavno hvalisavi nazivi koji krivo prikazuju istinu. Da li je svijet zaista još uvijek Kršćanski? Ili čak taj dio njega koji se poziva na to ime?—nacije Evrope i Amerike? Počuj tutnjavu topova, korake poredanih vojski, pucanje baruta, jecanje potlačenih i mrmljanje gnjevnih naroda sa zaglušujućim naglaskom odgovor, Ne! Da li to predstavlja Kristovo Kraljevstvo—pravo Kršćanstvo? Tko će zaista preuzeti na sebe teret *dokaza* takve čudovišne izjave? Neistinitost hvalisave tvrdnje je toliko opipljiva da bi svaki pokušaj dokazivanja toliko temeljito razorio zabludu da nitko tko bi je želio produžiti ne bi to želio poduzeti.

Prikladnost simboličkog imena “Edom” u svojoj primjeni na tzv. Kršćanstvo je vrlo izražena. Nacije tzv. Kršćanstva imale su prednosti iznad svih drugih naroda, u tome, da su im, kao i Izraelcima prijašnjeg doba, bile povjerene objave Božje. Tim su nacijama svi blagoslovi civilizacije došli izravno ili neizravno kao rezultat prosvjetljujućih utjecaja Riječi Božje; i prisutnost u njihovoj sredini nekolicine svetaca (“malo stado”), razvijenima pod njenim utjecajem, bila je kao “sol zemlji,” čuvajući ih do jedne određene mjere od totalne moralne

iskvarenosti. I ti su, svojim pobožnim primjerom, i njihovom energičnošću u držanju Riječi života, bili “svijetlo svijetu,” pokazujući ljudima put natrag k Bogu i pravednosti. Ali je samo nekolicina u svim tim favoriziranim nacijama ispravno iskoristila njihove prednosti, koje su im došle kao nasljedstvo zbog njihovog rođenja u zemljama toliko blagoslovljenima sa utjecajima Riječi Božje, izravno i neizravno.

Poput Ezava, mase tzv. Kršćanstva prodali su njihovo prvenaštvo posebne i naročite prednosti. Pod masama, mi mislimo ne samo na onaj dio njih koji su agnostici, nego također na veliku većinu svjetovnih ljudi koji nazovi ispovijedaju vjeru u Krista, koji su Kršćani samo po imenu, ali u kojima nedostaje Kristov život u njima. Ti su radije dali prednost osrednjim zalogajima sadašnje zemaljske prednosti u odnosu na sve blagoslove općinstva i zajedništva s Bogom i Kristom, i slavno nasljedstvo s Kristom obećano onima koji vjerno slijede njegove stope žrtve. Oni, premda su *nominalno* Božji narod—nominalni duhovni Izrael Evanđeoskog doba, za koje je “Izrael po tijelu” u Židovskom dobu bio predsluka—zaista imaju malo ili nimalo poštovanja za Božja obećanja. Oni, premda su zaista moćna vojska, noseći Kristovo ime, i pozirajući pred svijetom kao Kristova Crkva; premda su podignuli velike organizacije koje predstavljaju različite šizme u navodnom Kristovom tijelu; iako su napisali ogromne sveske *ne* “sistematske teologije,” i osnovali brojne koledže i sjemeništa za poučavanje istima; i premda su učinili “mnoga čudesna djela” u ime Krista, koja su ipak često bila, suprotna učenjima njegove Riječi. Oni sačinjavaju klasu Edoma koja je prodala svoje prvorodstvo. Ta klasa uključuje gotovo cijelo “tzv. Kršćanstvo”—svi podignuti u tzv. Kršćanskim zemljama,

koji se nisu okoristili prednostima i blagoslovima Kristovog evanđelja i uskladili svoje živote s tim. Preostali su nekoliko opravdanih, posvećenih i vjernih pojedinaca koji su se pridružili Kristu živom vjerom, i koji, kao “mladice” ostaju na Kristu, Pravoj Lozi. Oni sačinjavaju pravi Izrael Božji—prave Izraelce, u kojima nema prijevare.

Simbolični Edom Izaijinog proročanstva odgovara simboličnom Babilonu Otkrivenja, i proročanstvima Izaije, Jeremije i Ezekijela. Tako Gospodin označava i opisuje taj veliki sistem kojem ljudi pripisuju obmanjujuće ime, Kršćanstvo—Kristovo Kraljevstvo. Kao što sva zemlja Edom, simbolizira cijelo “tzv. Kršćanstvo,” tako je i njen glavni grad Bosra, predstavljao Crkvenjaštvo, glavnu utvrdu Kršćanstva. Prorok predstavlja Gospodina kao pobjedonosnog ratnika koji radi veliki pokolj u Edomu, a posebno u Bosri. Ime Bosra označava “ovčinjač.” Bosra je još poznata po svojim jarcima, i za pokolj ovog dana osvete je rečeno da je od “janjadi i jaradi.” (Iza. 34:6) Jarci bi odgovarali “kukolju,” dok bi janjci predstavljali svece iz nevolje. (Otkr. 7:14; 1.Kor. 3:1) koji su zanemarili koristiti prilike koje su im bile dane, i koji nisu tako trčali da dobiju nagradu njihovog uzvišenog poziva; i koji prema tome, premda nisu odbačeni od Gospodina, nisu bili smatrani dostojnima umaknuti nevolji kao zrele “ovce”—pozvani, izabrani i vjerni.

Odgovor na Prorokovo pitanje—“Tko je taj koji dolazi iz Edoma, s haljama obojenim iz Bosre?” je, “Ja koji govorim u pravednosti, moćan spasiti.” To je isti moćni koji je opisan od Ivana (Otkr. 19:11-16), “Kralj kraljeva i Gospodar gospodara,” Jehovin Pomazanik, naš blagoslovljeni Otkupitelj i Gospodin Isus.

Za našu informaciju Prorok nadalje pita, govoreći, “Zašto ti je crvena oprava, i halje tvoje kao u onoga koji gazi u tijesku za vino?” Poslušajte odgovor: “Sam sam u tijesku gazio, i ne bijaše sa mnom nikoga od naroda: jer ću ih gaziti u svojoj srdžbi, i zgaziti ih u svojoj jarosti; krv će njihova poprskati moje halje, i zamrljat ću svu svoju opravu. Jer je dan osvete u mojem srcu, i došla je godina moga otkupljenika. Gledao sam, i ne bijaše nikoga da pomogne; i čudio sam se što ne bijaše nikoga da pomogne, stoga mi je vlastita mišica [moć] spasenje donijela; i moja me jarost poduprla. I zgazit ću narode u svojoj srdžbi,...i oboriti na zemlju snagu njihovu.” I Ivan dodaje, “On gazi tijesak vina žestine i gnjeva Boga Svevladara.” (Otkr. 19:15)

Gaženje vinskog tijeska je posljednje obilježje djela žetve. Najprije su bili napravljeni žetva i sakupljanje. Stoga to gaženje vinskog tijeska gnjeva Božjeg u koji je “grožđe *zemaljsko*” (lažni trs koji je zloupotrijebio ime Kršćanin i Kristovo Kraljevstvo) bačeno kada su njegovi nepravedni grozdovi potpuno sazreli (Otkr. 14:18-20), predstavlja posljednje djelo tog znamenitog razdoblja “žetve.”* To oslikava u našim mislima posljednja obilježja velikog vremena nevolje koja će uključivati sve nacije, i na koje smo toliko obilno upozoreni u Svetom Pismu.

Činjenica da je Kralj kraljeva predstavljen kako gazi vinski tijesak “*sam*” ukazuje da će moć koja će biti primjenjena za svrgavanje nacija biti božanska moć, a ne samo ljudska snaga. Božja moć je ta koja će kazniti nacije, sve dok na koncu “osudu [pravdu, pravednost, istinu] ne izvede do pobjede.”

---

*Treći Svezak, Poglavlje 6

“On će udariti zemlju palicom svojih usta; i dahom svojih usana [snagom i duhom svoje istine] pogubit će zlikovca.” (Iza. 11:4; Otkr. 19:15; Ps. 98:1) I nijednom ljudskom vojskovođi ne mogu biti pripisane časti dolazeće pobjede za istinu i pravednost. Divlji će biti sukob gnjevnih naroda, i bojno polje i tjeskoba nacija će biti svijetom rašireni; i nijedan ljudski Aleksandar, Cezar ili Napoleon ne će se naći da napravi red iz strašne zbunjenosti. Međutim na kraju će biti poznato da je veličanstvena pobjeda pravde i istine, i kazna bezakonja sa njenim pravednim zaslugama, izvršena snažnom moći Kralja kraljeva i Gospodara gospodara.

Sve to ima biti ostvareno u završnim danima Evanđeoskog doba, zato što je, kao što Gospodin navodi kroz Proroka (Iza. 63:4; 34:8), “došla godina mog otkupljenika,” i “jer je to dan GOSPODINOVE odmazde i godina naplate za prijeponski.” Tokom cijelog Evanđeoskog doba Gospodin je uzeo na znanje sukobe, svađe i nadmetanje, u nominalnom Sionu. On je primjetio kako su se njegovi vjerni sveci trebali boriti za istinu i pravednost, i čak trpjeti progonstvo zbog pravednosti od ruku onih koji su im se suprotstavljali u ime Gospodina; i Gospodin se sve do sada susprezao intervenirati iz mudrih razloga; ali sada je došao dan naplate, i Gospodin ima parbu s njima, kao što je napisano, “Čujte riječ Jahvinu, sinovi Izraelovi, jer Jahve se parbi sa stanovnicima zemlje. Nema više vjernosti, nema ljubavi, nema znanja Božjega u zemlji, već proklinjanje i laž, ubijanje i krađa, preljub i nasilje, jedna krv drugu stiže. Stoga tuguje zemlja i ginu svi stanovnici.” (Hoš. 4:1-3) Ovo proročanstvo, toliko istinito u svom ispunjenju na tjelesnom Izraelu, je to dvostruko u svojoj punijoj primjeni na nominalnom duhovnom Izraelu—Kršćanstvu.

“Dopire bojni klik—do nakraj svijeta—jer Jahve se parbi s narodima, izlazi na sud sa svakim tijelom, bezbožnike će maču izručiti—riječ je Jahvina.” “Čujte, dakle, riječ koju govori Jahve:....slušajte, gore[kraljevstva], parnicu Jahvinu, čujte, [od sada]temelji zemaljski[društva], jer Jahve se parbi s narodom svojim[koji to izjavljuje], on se parniči s Izraelom,” “On će predati zle pod mač.” (Jer. 25:31; Mihej 6:1,2)

Poslušajte opet Proroka Izaiju što se tiče te parbe: “Pristupite, puci, da čujete, pomno slušajte, narodi; čuj, zemljo, i sve što te ispunja, kruže zemaljski i sve što raste po tebi [sve sebične i zle stvari koje dolaze od duha svijeta]! Jer razgnjevi se Jahve na sve narode, razjari se na svu vojsku njihovu. Izruči ih [gledano sa budućeg stanovišta] uništenju, pokolju ih predade... Zemlja će se njihovom napojiti krvlju, i prašina njihova omastit' pretilinom, jer Jahvi je ovo dan odmazde, godina naplate da Sion osveti.” (Iza. 34:1,2,7,8)

Tako će Gospodin udariti narode i prouzročiti da upoznaju njegovu moć, i on će izbaviti svoj vjerni narod koji ne ide s mnoštvom na zle puteve, nego koji u cijelosti slijede Gospodina njihovog Boga usred iskvarenig i izopačenog naraštaja. I čak će se i taj zastrašujući sud svijeta, kao nacija, razbijajući ih na komade kao lončarsku posudu, dokazati kao vrijedna pouka njima kada iziđu na pojedinačno suđenje pod Milenijskom Kristovom vladavinom. Tako će se u svom gnjevu, Gospodin sjetiti milosrđa.